

Testament de Carnestoltes XVIII — Carnaval 1999

Estimats fills... de puta!

Arribo fet una merda
compungit i rebregat
per a fer-vos avinent
la més trista novetat

ja s'ha mort el gran bacó
avui n'ha sortit l'esquela,
de la ullera escaldada
li penjava una candela.

Què collons passa per festes
en aquest cony de ciutat
que va s fotre un tiberi
i redéu! Ja l'has cagat!

Quan no és que s'acaba el pa,
la truita triga tres hores,
es queden sense tabac,
el cervell no els toca vores.

Proposo solució,
feu una ONG:
«Tavernes sense fronteres»
i ja veureu quin merder.

Munteu taules i cadires
porteu fato, fum i mam,
cal assolir que s'acabin
les *litrones* de la Damm.

Anem per feina, sicaris,
us llegeu les voluntats,
farcides d'irreverències
del més gran dels malparlats.

Tarragona, 16 de febrer de 1999
«Jo, Carnestoltes XVIII,
abans que em llanceu al clot,
us supuro el testament
per la punta del virot.

D'un infart he rebentat:
quan sortia d'un prostíbul
ensopego amb la Quaresma
i ja m'he vist al patíbul!

Acabat el meu regnat
arriba el temps de foscó,

i us recolliu hipòcritament
esperant la processó.

La cavalcada dels frares
s'ha de preparar com calerons
per més lloança i glòria
d'aquell barbut carcamal.

Us testo, doncs, fariseus,
elements d'aquesta rua.
Cago'n l'hòstia sagrada!
A mi, fills meus, me la sua!

Si parlem de tocinos,
hem d'encetar el més gros:
el Nadal, amb pics i pales,
es va ampliant el seu tros.

Lliga les eleccions
per poder regnar com cal
en la cort dels botiflers
i arribar encara més alt.

Compte amb el teu poder
que la caiguda és molt forta,
i després no hi haurà puta
que se t'emporti a l'horta.

Una llança dels armats
al *pijo* alcalde llege:
enfunda-te-la pel cul
per restrènyer el teu gran ego

Catalunya no és Espanya,
és sentència sabuda,
ja abans que la carretera
fos matèria perduda.

Des de la Torre a Mont-roig,
de la Móra a Bonavista,
tenim la via romana
al costat de l'autopista.

Poquinem per circular,
mentre que cap a Madrid,
per terres valencianes
o des de Valladolid,

ruquets, porcs, bous i cabretes
premen l'accelerador
darrere els bords dels *peperos*
del partit del dictador.

Deixo als gàngsters d'ACESA
i als que us fan gol rere gol
el fètid petó traïdor
del vostre Judes Pujol.

Els polítics d'aquí enrere
fan la pena a diari,
i els del llogaret reusenc,
pollós poble perdulari,

femer fart de menjar blanc,
s'entesten a retratar-se
també durant Carnaval.
Vinga a refartar-se

de les hipòcrites glòries
del rònc "Reus, París, Londres";
han parit un riu ple d'aigua:
hòstia, el batlle vol fondre's

per no passar més vergonya.
Us llegeu, ganxos, *beatos*,
uns calzes de vora al mar,
perquè sou uns moniatos!

M'esclaten tots els estigmes
i el fetge m'ha fet un pet.
No vull anar a l'altre barri
oblidant-me el Pinochet.

No us penseu que aquest bacó
tingui lligats els pebrots,
que rere aquests llords britànics
s'amaguen bords feixistots.

O és que no us en recordeu
que les "monyes" justiciers
sota sotana i perruca
llueixen florits "corsés"?

A la Thatcher i a l'Augusto,
recordant vells temps xilens
també els mola el "sodomaso",
segrestar i follar-se nens.

A tots aquests els cedeixo
assots, claus i espines vàries
perquè es puguin aplicar
sengles tortures sumàries!

L'altre dia passejant
pel campus de Bellaterra
—no anava pas a estudiar,

duia el semaler de guerra

a olorar conys jovenívols—
vaig saltar trenta anys enrere
per topar-me amb uns franquistes
celebrant-hi una cacera.

Duien gossos entrenats
disparant boles de goma,
xalaven estossinant
com fanàtics de Mahoma;

guaitant dalt d'un cadafal,
dos alumnes del tirà,
l'Aznar i la Valdecasas
bavejant com un marrà.

Als feixistes com vosaltres
us cedeixo "la peineta":
és el símbol més castís
de la recalitrant dreta.

I ara ves, quins collons,
la neura que els ha agafat
lloant el vell Tarradellas
que fot temps que és enterrat.

Mira que en són de roïns
prostituint la memòria
d'un anodí president
que ha deixat a la història

una frase molt lluída
que mai ha arribat enlloc.
I ells ploren al funeral
fotent cara de badoc.

Com calma la consciència
de la classe dirigent.
De veure tanta fal·làcia
se'm fot l'esfínter roent.

Us llege, politicastres,
el Sant Sepulcre estimat:
un altre il·lustre cadàver
per seguir amb el disbarat.

Sí que ajuda l'Aregio,
fent-les fora del local
a unes pobres entitats
i muntant un gran sidral.

Què fa aquell *xulo putes*,

repartint les quatre cel·les
de sota del Camp de Mart
sense gastar massa peles?

Ara et deixo, mamonàs,
per tractar-les d'indigents,
el *Santcristo* penitent
per menar els rucs convergents.

I amb aquests, els d'Unió,
amb el Sala de grumet
dirigint el Carnaval
en l'envelat boniquet.

Llàstima que per la Tecla
i per la nit de Cap d'Any
no et gastis ni un ral
i caiguis en el parany.

Ja els va bé, per Sant Magí,
la revetlla remullada,
però al setembre protegeix-los
de l'annual lleterada.

Llego, al Carlitos el cast,
centenars de cucurulles,
com a barrets o condons
a veure si així mulles.

Van Gaal passa a la història
com la insigne Excalibur
i per crear la llegenda
li mancaven els De Boer.

S'ha acomplert el somni eròtic
d'aquest holandès errant:
el Bogarde per darrere
i els germans xumant davant.

Apreneu-ne d'aquest tipus
congregants de la filera,
ciris llargs com el del negre
no n'hi ha cap a la pedrera.

I sentant ja precedent,
el misteri andalús
—un nou pas—, llegaré
perquè us la peleu a gust.

Que, a part d'atxes potents,
pareu compte, feligresos,
serà tot ple de tulipes
i confreres holandesos.

I als de casa que us bombin
o busqueu noves fronteres.
Feu sortir a la processó
unes putes estrangeres!

Madrid ja no em fa riure,
fills del meu fetge cirròtic:
l'únic entreteniment
del gabinet patriòtic,

diva dels bocamolls,
la mítica esperança
de la hispana cultura,
aquesta il·letrada mansa,

ha estat acomiadada
de la pista principal
d'aquest circ esgarriós
que és el Govern central.

La còlera em du, Aguirre, :
de musa esfereïdora,
(per art de l'escarransit)
a bagassa senadora.

Et deixo la Soledat,
amb el seu neguit plorós
perquè en facis, del seu "manto",
un Clínex esplendorós.

Els exèrcits de confreres,
de penitents i beates,
provoquen la meva mort,
rosegant-me com a rates.

La volia retransmetre
per la xarxa d'internet:
em cago en la infovia
que ha tornat a fotre el pet.

Visca la festa i fora la moral,
i quan, tristament, m'hagueu d'enterrar,
us prego que seguiu la bacanal.
No pareu de privar, ballar i cardar

fins a arribar l'any que ve!,
fins Carnestoltes Dinovè!»